

О односу мушког и средњег рода при КОНГРУЕНЦИЈИ ПРЕДИКАТА СА СУБЈЕКТОМ ИСКАЗАНИМ БРОЈНОМ СИНТАГМОМ У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Стефан Милосављевић

Филолошки факултет Универзитета у Београду

Апстракт: У раду разматрамо типове конгруенције предиката са субјекатским синтагмама чији је центар основни број (ССОБ) у српском језику у којима се предикат са субјектом семантички слаже у броју, али не и у роду. У једном случају именица у ССОБ средњег је рода, а партицип мушког: *Пет писама су послати*, а у другом случају именица је мушког рода, а партицип се завршава обликом *-а*, типичним за средњи род множине, али и паукал: *Пет посланика су гласала*.

Кључне речи: конгруенција, основни бројеви, партитивна бројна синтагма, мушки род, средњи род, интеракција рода и броја, паукал, српски језик.

Abstract: This paper discusses subject-predicate agreement types in Serbian in which predicate agrees with subject in the form of partitive numeral phrase (PNP) semantically in number but not in gender. Two types are presented: a) noun within PNP is neuter, whereas participle is masculine (*Пет писама су послати*); b) noun is masculine, but participle takes a form ambiguous between neuter plural and paucal (*Пет посланика су гласала*).

Keywords: agreement, cardinal numerals, partitive numeral phrase, masculine gender, neuter gender, gender-number interaction, paucal, Serbian language.

1. УВОД.¹ Предикат у српском језику може, начелно, конгруирати двојачко са ССОБ²: граматички и семантички. ГК је последица непроменљивости броја као центра синтагме, па се предикат јавља у 3. лицу јединине средњег рода (ако разликује род) као неутралном облику. При СК се јавља множина, јер број означава увек више од једног појма, и род који одговара роду именице (уп. Роровић 2008: 305):

Центар	Партитивна допуна	ГК	СК
--------	-------------------	----	----

¹ Рад је настао у оквиру пројекта *Српски језик и његови ресурси: опис, теорија и примене* (178006), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Р. Србије.

² Користићемо следеће скраћенице: ССОБ – субјекатска синтагма са основним бројем; М, С, Ж – мушки, средњи, женски род; мн. – множина; јд. – јединина; ГК, СК – граматичка, семантичка конгруенција; Г – Google; ЕК – електронски Корпус савременог српског језика (<http://www.korpus.matf.bg.ac.rs>).

Пет	људи (Ммн.)	је дошло (Сјд.)	су дошли (Ммн.)
	жена (Жмн.)		су дошле (Жмн.)
	писама (Смн.)		су дошла (Смн.)

У овом раду размотрићемо примере конгруенције предиката (одн. његовог дела који разликује род) са ССОБ у српском језику у којима се он са ССОБ семантички слаже у броју, али не и у роду. Реч је о примерима типа *Пет писама су послати*, у којима је именица средњег а партицип мушког рода, одн. *Пет посланика су гласала*, где је именица мушког а партицип има наставак *-а*, којим се може означити средњи род множине, али и паукал.³ Овакви примери нису разматрани у литератури у коју смо имали увид (уп. Milosavljević 2018)⁴, и нису (потпуно) прихватљиви многим говорницима српског језика (а нису предвиђени ни стандарднојезичком нормом). Ипак, како су посведочени у корпусу и прихватљиви неким говорницима, њихово разматрање може бити значајно за проучавање односа између мушког и средњег рода, те категорија рода и броја – како у српском језику, тако и општетеоријски.

2. АНАЛИЗА И ДИСКУСИЈА. Анализу заснивамо пре свега на стотинак примера са „заменама у роду” из електронских извора (ЕК и Г), попут следећих:

>М	<p>ЕК: <u>Шест следећих поглавља били су посвећени</u> исмаилитима; Чини се да су <u>шест најомиљенијих пића свих времена збиља мењали свет</u>; На врху ћувика, <u>шест отесаних стабала држали су један кров ...</u>; Г: <u>Првих пет питања су били</u> са опцијама ...; <u>Ових пет племена прозвани су познатим именом „Five Civilized Tribes” ...</u>; <u>Тих десет писама написани су у афекту ...</u>; <u>Свих ових пет села 1630. имали су ... 130 кућа</u>; <u>Ових пет остварења испунили су услове ...</u>; <u>Пет културних добара из Србије ... уврштени у ... културна добра ...</u></p>
>С	<p>ЕК: <u>Шест стадиона су опремила 15 седишта</u>; У оба већа <u>седам посланика СРС нису вратила ... листиће</u>; <u>Пет кинеских бродова окружила амерички брод</u>; Г: <u>Пет војника су га ... тукла</u>; <u>Пет радника су примила плату</u>; <u>Седам радова су објављена у међународним часописима ...</u>; <u>Пет аутобуса су искључена из саобраћаја ...</u>; <u>Шест играча су нас напустила</u>; ... <u>седам учесника су играла у финалу ...</u>; <u>Десет ученика су награђена</u>; ... а <u>свих пет дуела припала су Ђоковићу</u>; ... <u>38 голова постигнута су у јучерашњим утакмицама</u>; <u>30 посланика су била за</u>; ... <u>1.200 бирача су била</u> овде.</p>

³ Ова два типа „замена у роду” означаваћемо као С>М (именица С, партицип М) и М>С (именица М, партицип С). ’Регуларну’ СК бележићемо као С>С одн. М>М када су и именица и партицип средњег одн. мушког рода. Наглашавамо да је ознака >С за партицип у средњем роду условна, јер тај наставак теоријски може бити (генерализовани) облик паукала. Треба имати у виду и то да све наведено за партицип важи и за конгруенцију придевских речи у функцији предикатива, нпр. *Ових пет питања су кључни ...* (Г).

⁴ Неки аутори узгред помињу конструкције типа **Пет мушараца су дошла* (Franks 1994: 622), **Пет студента су положила* (Obućina 2016: 253) као неграматичне.

Спровели смо и тест прихватљивости, на коме су говорници српског језика на скали од 1 (потпуно неприродно/неприхватљиво) до 5 (потпуно природно/прихватљиво) оцењивали прихватљивост реченица са 'заменама у роду' и оне са СК.⁵ Резултате теста, због ограниченог простора, представимо сасвим укратко. Тип С>М оцењен је просечном оценом 2,73, а неким говорницима био је у потпуности прихватљив (четвртина говорника овај тип оценила је оценом 3,5 или већом). Тип М>С оцењен је просечном оценом 3,03, опет са варијацијом међу говорницима (нпр. за четвртину говорника просек је 3,78 или већи).⁶ Тип С>С има просечну оцену 3,33, и оцењен је као статистички значајно прихватљивији него С>М ($p < .01$). Тип М>М оцењен је просечном оценом 3,67 и статистички је прихватљивији него М>С ($p < .01$).⁷

Најпре ћемо прокоментарисати тип С>М (*Пет писама су послати*). Овај тип је тек „треће решење” при слагању партиципа са ССОБ која садржи именицу средњег рода, након (уобичајене) ГК и С>С. Па ипак, он се јавља у корпусу и за неке говорнике прихватљив је у прилично високој мери. Зашто? Размотримо, за почетак, неке друге случајеве у којима се јавља партицип мушког рода а да притом ниједан од потенцијалних контролора није мушког рода. То су они случајеви у којима се мушки род јавља као неутрални (*default*) род⁸. Реч је о конгруенцији са координираним именицама различитог рода (1), или два именица средњег (2) одн. женског рода (3):⁹

⁵ Коришћене су ССОБ са бројевима *пет–десет*, субјектом и предикатом у контактної позицији и неутралном редоследу, у реченицама приближне дужине и предикатом исказаним глаголом у перфекту пасива (пасив је одабран пре свега због компатибилности са неаниматном (и неагентивном) семантиком именица средњег рода). За тип С>М коришћене су 4 реченице. Код типа М>С варирали смо семантику именица – од неаниматних (нпр. *Девет занимљивих филмова приказана су данас на фестивалу*), преко оних које означавају скуп особа потенцијално различитог пола (нпр. *Осам нових посланика изабрана су у Скупштини*), до оних што означавају мушкарце (нпр. *Девет непознатих младића оптужена су за данашњу крађу*), по 3 за сваки тип аниматности. Очекивали смо да тип М>С буде најприхватљивији када је именица неаниматна, јер тада нема корелације са полом, што, претпоставили смо, фаворизује средњи род као најнеутралнији. На нашем узорку, међутим, није било статистички значајне разлике међу различитим типовима по аниматности ($p > .05$ у свим случајевима). ССОБ су садржале конгруентни атрибут испред (С>М) или иза броја (М>С). Уз реченице са заменама у роду биле су понуђене и одговарајуће реченице са СК (нпр. *Девет занимљивих филмова приказани су данас на фестивалу*). Са реченицама-дистракторима (нпр. *Младост и лепота су пролазне*) и контролним реченицама (нпр. *Следеће недеље идемо на море*) укупно их је било 52, и говорници су их оцењивали у два наврата (по 26, насумично распоређених за сваког испитаника). Анализирани су одговори оних испитаника (36 нефилолога старости 20–30 година) који су контролне граматичне реченице оценили најмање са 4,5.

⁶ У будућим истраживањима треба детаљно анализирати територијалну припадност говорника, али и семантичко-прагматичке чиниоце попут агентивности, одређености и др., како би се могле објаснити варијације међу говорницима.

⁷ Ове резултате показују и параметарска (t-тест за упарене узорке) и непараметарска алтернатива (Вилкоксонов тест ранга).

⁸ Као пандан термину *default gender* коришћемо термин *неутрални род*.

⁹ Према Стевановићу (1989: 129), мушки род се јавља при конгруенцији са координираним именицама женског рода различите деклинације, али се у литератури бележе и случајеви таквог слагања са двама

- (1) Писмо_{Сјд} и књига_{Жјд} **стајали**_{Ммн} су на столу.
- (2) Писмо_{Сјд} и блокче_{Сјд} **стајали**_{Ммн} су на столу.
- (3) Туга_{Жјд} и жалост_{Жјд} су ме **обузеле**_{Жмн} / **обузели**_{Ммн}.

Услов за појаву мушког као неутралног рода јесте присуство *семантичке* множине, што указује на значај интеракције броја и рода.¹⁰ Стога, појава С>М при конгруенцији са ССОБ може бити последица јављања мушког као неутралног рода у присуству семантичке множине, а у складу је и са чињеницом да су средњи и мушки род релативно блиски у многим језицима – и по деклинацији и по заједничким обележјима, па међусобно „позајмљивање” између ова два рода није необично (уп. и Клајн 2000: 109–110; Willer-Gold *et al.* 2016). Зашто је при конгруенцији са координираним именицама средњег рода партицип мушког рода једино решење, а при конгруенцији са ССОБ тек маргинално? Вероватан одговор била би чињеница што код координираних субјеката ниједан од координаната није центар конструкције, док код ССОБ то јесте *број* – конституент неспецификован за род и (граматички) број, због чега и партицип „тежи” средњем роду једине.

Прибележено је и неколико примера типа С>М у којима се појава мушког рода (потенцијално) може тумачити као вид СК, нпр. ако говорник зна да се именица граматичког средњег рода (*лице*) у датом контексту односи на мушкарце (4).¹¹ Има и неколиких примера у којима појава мушког рода потенцијално може бити узрокована атракцијом (слагањем по роду са линеарно најближом речју), као у (5), где је болдирана именица мушког рода *мир* линеарно ближа партиципу (док је центар именичке синтагме *поколење* средњег рода).¹²

- (4) Свих девет лица су **предати** надлежном тужиоцу ... (Г)
- (5) Седам поколења мира нису **донели** поверење. (ЕК)

Окренимо се сада типу М>С (*Десет посланика су гласала*). Једноставан одговор за његову појаву био би, као и код типа С>М, међусобно „позајмљивање” између мушког и средњег рода. Међутим, ако погледамо уобичајену „улогу” средњег као

именицама III Стевановићеве врсте, типа *Књига*_{Жјд} и *свеска*_{Жјд} су *стајале*_{Жмн} / *стајали*_{Ммн} *пored* *вазе* (уп. Arsenijević 2016b).

¹⁰ Интеракција рода и броја једно је од горућих питања савремених истраживања конгруенције – у српскохрватском дијасистему и општетеоријски (за детаљан преглед приступа в. нпр. Fuchs *et al.* 2015; Arsenijević, Mitić 2016; Puškar 2018).

¹¹ Слично је у следећем примеру са придевским предикативом: *Ових 18 имена су сигурни у репрезентацији Бразила* (Г), у коме *име* метонимијски означава фудбалере.

¹² Чак и у таквим случајевима имали бисмо 'раздвојено' слагање, јер би се партицип у броју морао слагати са целом ССОБ.

неутралног рода, видећемо да се он, за разлику од мушког, као неутралан јавља онда када контролор нема обележје рода, или када контролора нема, нпр. у безличним клаузама: *Грмело_{Сј} је*. Стога неки истраживачи анализирају средњи род у језицима са трородним системима као неутралан за контролоре без обележја рода, док је мушки неутралан род за именичке контролоре одн. оне са обележјем рода (Corbett, Fraser 2000; Kramer 2015: 140, 142). Према Крамер (2015), средњи род се јавља као неутралан јер означава *одсуство (обележја) рода*.¹³ Како се средњи род у примерима које разматрамо јавља у ситуацијама када контролор јесте спецификован за (мушки) род, морамо посегнути за додатним објашњењима.

Према Арсенијевићу (2016а, б), род, слично класификаторима (*classifiers*) у неким језицима, има важну улогу у исказивању множине: само именице са обележјем рода (а то су мушки и женски) могу имати граматичку множину. Пошто је средњи род одсуство рода, *средњи род множине* (према таквој анализи) заправо и не постоји. Облик *-а* (*звоно – звона*), сматра овај аутор, јесте вид формирања семантичке (збирне) множине (као у именицама типа *господа, браћа*). Тај облик се код именица јавља само у структурним падежима (номинатив/акузатив), док се у косим падежима множина „позајмљује” од мушког рода.¹⁴ Пошто је средњи род одсуство рода, дакле – нема семантику, то је, по Арсенијевићу (2016а), СК типа *С>С* немогућа (**Тринаест тисама су испоручена*) – не може бити *семантичке* конгруенције по роду ако средњи род сугерише *одсуство рода*. Међутим, релативно висока прихватљивост типа *С>С* потенцијално представља проблем за поменуто Арсенијевићеву предикцију да је СК типа *С>С* неграматична. Једна је могућност да СК ипак јесте могућа у том случају, што би сугерисало да средњи род *није одсуство рода*.

Размотримо, ипак, и неке друге могућности. Да *С>С* не мора бити *семантичка* конгруенција *по роду*, сведочи управо тип *М>С* (*Десет посланика су гласала*) – јер се у њему партицип не слаже са именицом по роду. Које су, онда, алтернативе? С једне стране, могуће је да је облик *-а* подржан аналогijом са паукалним синтагмама (*Та два писма_{Спаук}/посланика_{Мпаук} су стигла_{Паук}*), са којима се партицип слаже по именичком паукалном наставку *-а*. Тај облик је синкретичан са средњим родом множине, а за саму

¹³ Због тога неки аутори (нпр. Арсенијевић 2016а, б; Despić 2016) средњи род анализирају као *одсуство рода* наспрам мушког као *неутралног рода*.

¹⁴ Зато се у многим случајевима када треба исказати множину именица средњег рода јавља суплетивна множина, позајмљена од других деклинационих врста (нпр. *тиле – тилад – тилићи*). В. Арсенијевић 2016а, б за детаљну анализу.

генерализацију опет би значајан био однос именица мушког и средњег рода, јер оне имају исте облике паукала (по чему се разликују од именица женског рода).

Но, теоријски отвореном морамо оставити и могућност да (облик синкретичан са) средњи(м) род(ом) множине сведочи о комбинацији *множине* (коју партицип добија од целе ССОБ) и *одсуства рода* (услед немогућности партиципа да конгруира са центром синтагме). Који су могући аргументи у корист овакве анализе? Средњи род множине у случају $M > C$, сем аналогijом са паукалним синтагмама, може се објаснити једино слагањем по броју са целом синтагмом и по роду (тј. одсуству рода) са њеним центром. Сем тога, при конгруенцији са координираним субјектима документован је случај где партицип узима број целе конструкције (множина) и род једног конјункта (женски), уп. (6) (према Arsenijević, Mitić 2016):¹⁵

(6) Заклетва_{жд} и обећање_{сд} су **биле прекршене**_{жмн}.

У оба случаја имали бисмо ситуацију у којој партицип конгруира са два контролора – са целом синтагмом семантички по броју и са хијерархијски вишим конституентом по роду (одн. одсуству рода). То је у складу и са чињеницом да је број „осетљивији” на семантику, а род на граматику (и фонологију) (исп. Arsenijević, Mitić 2016: 65; Willer-Gold *et al.* 2018: 499; Milosavljević 2018). Даље, предложена анализа у складу је са виђењем да СК (типа $C > C$) *по роду* није могућа (Арсенијевић 2016а), али јесте *по броју*; при томе бисмо онда морали разликовати два *типа* средњег рода – онај који конгруентна реч „добија” од именице (и који би могао подразумевати СК) и онај који „добија” услед немогућности центра ССОБ да омогући слагање по роду. Сродна тврдња изнета је нпр. за словеначки језик. Како указују Марушич и Невинс (2009), у словеначком „прави” средњи род (који долази од именице) и „неутрални” средњи род (који се јавља услед одсуства рода на контролору) различитог су *типа*, јер немају исти утицај на конгруенцију када се нађу унутар координиране конструкције. Наиме, када се координирају две именице средњег рода, партицип ће узети облик дуала, док ће се при конгруенцији са координираним контролорима без обележја рода јавити средњи род једине. Стратегије у два језика су различите, али им може бити заједничко то што се партицип не мора понашати исто у присуству именица средњег рода и у присуству контролора неспецификованог за род.

¹⁵ У датом примеру то би уједно био и хијерархијски виши конјункт: у генеративизму се структура са координираним субјектима сматра хијерархијском, са првим конјунктом као хијерархијски вишим, при чему он, иако виши у структури, није центар конструкције (исп. Willer-Gold *et al.* 2018).

3. ЗАКЉУЧАК. У раду смо представили типове конгруенције предиката са ССОБ у којима предикат (одн. његов део који разликује род) конгруира са субјектом семантички по броју, али не и по роду. Реч је о примерима типа *Пет писама су послати*, где је именица средњег рода, а партицип мушког, те *Десет посланика су гласала*, када је именица мушког рода, а партицип има наставак *-а*, типичан за средњи род множине, али и паукал. Предложили смо анализу по којој је први тип – мушки „уместо” средњег рода – последица тога што мушки род може бити неутралан (у присуству семантичке множине). За појаву партиципа са наставком *-а* размотрили смо две теоријске могућности: генерализацију наставака из паукалних на партиципне конструкције, и комбинацију *множине* (коју партицип узима од целе синтагме) и *одсутва рода* (услед немогућности конгруенције са непроменљивим бројем као центром). Ова потоња могућност указивала би на „раздвојено” слагање, тј. на могућност да исти наставак сведочи о СК по броју а ГК по роду. Будућа истраживања треба да покажу детаљнију емпиријску слику и теоријске увиде који ту слику (нај)адекватније могу објаснити.

Референце

- Arsenijević 2016a*: Arsenijević, B. Gender as a grammaticalized classifier system: the case of the Serbo-Croatian neuter. [date of entering 5.12.2018]<<https://ling.auf.net/lingbuzz/002848>>.
- Arsenijević 2016b*: Arsenijević, B. Gender, like classifiers, marks uniform atomicity: evidence from Serbo-Croatian. CLS 52, April 21-23 2016 [date of entering 6.1.2019].<https://www.academia.edu/25100844/Gender_like_classifiers_marks_uniform_atomicity_evidence_from_Serbo-Croatian>.
- Arsenijević, Mitić 2016*: Arsenijević, B., Mitić, I. On the number-gender (in)dependence in agreement with coordinated subjects. – Journal of Slavic Linguistics, 24-1/2016, 41–69.
- Corbett, Fraser 2000*: Corbett, G. G., Fraser, N. M. Default genders. – In: Gender in Grammar and Cognition, part 1, ed. B. Unterbeck, 2000, 55–97. (Trends in Linguistics. Studies and Monographs 124).
- Despić 2016*: Despić, M. Coordinating Gender: What can coordinate structure agreement tell us about gender? – Studies in Polish Linguistics, 11-1/2016, 1–25.

- Franks 1994*: Franks, S. Parametric properties of numerical phrases in Slavic. – *Natural Language & Linguistic Theory*, 12-4/1994, 597–674.
- Fuchs et al. 2015*: Fuchs, Z., Polinsky, M., Scontras, G. The differential representation of number and gender in Spanish. – *The Linguistic Review*, 32-4/2015, 1–31.
- Klajn 2000*: Klajn, I. *Lingvističke studije*. Beograd: Partenon, 2000. [*Клајн 2000*: Клајн, И. Лингвистичке студије. Београд: Партенон, 2000.]
- Kramer 2015*: Kramer, R. *The Morphosyntax of Gender*. Oxford: University Press, 2015.
- Marušič, Nevins 2009*: Marušič, L., Nevins, A. Two types of neuter: Closest-conjunct agreement in the presence of '5 and ups'. – In: *FASL*, 18/2009. [date of entering 26.12.2018]<<http://nrs.harvard.edu/urn-3:HUL.InstRepos:3427430>>.
- Milosavljević 2018*: Milosavljević, S. Kongruentsija glagolskog predikata sa subjekatskim sintagmama konstituisanim osnovnim brojem u srpskom jeziku. – *Zbornik Matice srpske za filologiju i lingvistiku*, LXI-2/2018, 43–56. [*Милосављевић 2018*: Милосављевић, С. Конгруенција глаголског предиката са субјекатским синтагмама конституисаним основним бројем у српском језику. – Зборник Матике српске за филологију и лингвистику, LXI-2/2018, 43–56.]
- Obućina 2016*: Obućina, P. *Sintaksička akomodacija u poljskom jeziku u poređenju sa srpskim (doktorska disertacija)*. Beograd: Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu, 2016. [*Обућина 2016*: Обућина, П. Синтаксичка акомодација у пољском језику у поређењу са српским (докторска дисертација). Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2016.]
- Popović 2008*: Popović, Lj. *Sintaksa*. – U: [knjizi] *Gramatika srpskog jezika za gimnazije i srednje škole* [autori: Ž. Stanojčić, Lj. Popović]. Beograd: Zavod za udžbenike, 204–384. [*Поповић 2008*: Поповић, Љ. Синтакса. – У: [књизи] *Граматика српског језика за гимназије и средње школе* [аутори: Ж. Станојчић, Љ. Поповић]. Београд: Завод за уџбенике, 204–384.]
- Puškar 2018*: Puškar, Z. Interactions of gender and number agreement: Evidence from Bosnian/Croatian/Serbian. – *Syntax*, 21-3/2018, 275–318.
- Stevanović 1989*: Stevanović, M. *Savremeni srpskohrvatski jezik II (Sintaksa)*. Beograd: Naučna knjiga, 1989. [*Стевановић 1989*: Стевановић, М. *Савремени српскохрватски језик II (Синтакса)*. Београд: Научна књига, 1989.]
- Willer-Gold et al. 2016*: Willer-Gold, J., Arsenijević, B., Batinić, M., Čordalija, N., Kresić, M., Leko, N., Marušič, L., Milićev, T., Milićević, N., Mitić, I., Nevins, A., Peti-Stantić, A., Stanković, B., Šuligoj, T., Tušek, J. *Conjunct Agreement and Gender in*

South Slavic: From Theory to Experiments to Theory. – *Journal of Slavic Linguistics*, 24-1/2016, 187–224.

Willer-Gold et al. 2018: Willer-Gold J., Arsenijević, B., Batinić, M., Becker, M., Čordalija, N., Kresić, M., Leko, N., Marušić, F. L., Milićev, T., Milićević, N., Mitić, I., Peti-Stantić, A., Stanković, B., Šuligoj, T., Tušek, J., Nevins, A. When linearity prevails over hierarchy in syntax. – *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 115-3/2018, 495–500.